

KONDUKT (4) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó.

sg A kondukt (1). ◇ pl N kondukty (2). ◇ A kondukty (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Orszak pogrzebowy połączony z ceremoniami; być może też każda procesja kościelna [conductus Łac śr] (3) :*

W połączeniach szeregowych (3): Dla tzego fie koźdego roku pieniędzy vpóminacie/ zá Mfze/ zá Kondukty/ zá Trycezymy/ zá Wilie/ y zá inŕze obchody? KrowObr 76, 78; Ták wiele Pośrzednikow ná Niebie y ná źiemi. [...] Dźwięk dzwonowy. Szemranie Wiliowania. Mfze/ Conducti. Odpuŕty. GrzegRóżn Ev.

2. *Modlitwa za konających [conductus Łac śr] (1) :*

Szereg: »wilija i kondukt« (1) : Rozŕtał fie z nędznym ŕwiátem on to miły ŕtárzec. Támże dzyewki zarazem gdy tho obaczyły/ Po kŕiężá y po źaki nátychmiaŕt ŕkoczyły/ Aby nád nim Wiliye y Kondukt ŕpiewano HistLan B4v.

Synonim: wilija.

MM